

PÁ 23. července – Podněty k zamyšlení

„Davidovo pokání bylo upřímné. Nesnažil se ospravedlnit svůj hřích, nechtěl uniknout soudům, které mu hrozily. Viděl své poskvřené nitro. Nenáviděl svůj hřích. Neprosil jen za odpuštění, ale za čistotu srdce. V Božím slibu hříšníkům, kteří činí pokání, viděl důkaz o svém odpuštění a přijetí. „Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!“ (Ž 51,19).

Ačkoli David zhřešil, Hospodin ho pozdvihl. [...] David se pokoril a vyznal svůj hřích, zatímco Saul pohrdl napomenutím, zatvrdil své srdce a nečinil pokání. Tento oddíl o Davidově hříchu je jednou z nejpůsobivějších ilustrací, které nám byly dány, o zápasech a pokušeních lidstva i o opravdovém pokání. Ve všech dobách tisíce Božích dětí, které byly svedeny k hříchu, si vzpomněly na Davidovo upřímné pokání a vyznání a byly povzbuzeny, aby činily pokání a snažily se znovu žít podle Božích přikázání.

Kdokoli se pokoří, vyzná svůj hřích a bude činit pokání tak jako David, smí mít jistotu, že je pro něj naděje. Hospodin nikdy nezavrhně člověka, který činí opravdové pokání.“ (PP 725.726; NUD 355.356)

Otázky k rozhovoru

1. Na jedné straně si uvědomujeme, že jsme zdědili hříšnou přirozenost a potřebujeme odpuštění, na druhé straně můžeme žít jako synové a dcery Krále vesmíru. Jak můžeme mezi těmito dvěma polohami najít vyváženost?

2. Proč je každý hřích v konečném důsledku hříchem proti Bohu?

3. Jak bys nevěřícímu člověku vysvětlil utrpení nevinných lidí (jakými byli Uriáš i dítěátko, které se narodilo Davidovi a Bat-šebě)? Jak rozumíš napětí mezi láskou a spravedlností v takové situaci? V čem nám koncept velkého sporu pomáhá lépe chápat tento problém?

4. Uvažujte o myšlence, že nás hřích odděluje od Boha, jak je vyjádřena v Žalmu 51,13.14. Jakou s tím máte zkušenost? Jak byste někomu vysvětlili, proč může být takové oddělení bolestivé nebo nepříjemné? Proč je zaslíbení milosti jediným lékem?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✦ Texty na tento týden - 2S 11–12; Ž 51**✦ Základní verš**

„Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“ (Ž 561:12)

Mnozí lidé přímo toužebně hledají pokoj, odpočinek a ztišení, a dokonce jsou ochotni za to platit. V některých velkých městech si člověk může pronajmout místnost, v níž není žádné internetové či mobilní pokrytí a je tam úplné ticho. Lidé jsou ochotni zaplatit, aby mohli jen potichu sedět nebo si zdřímnout. Slučátka redukující hluk nebo zátky do uší na spaní – to vše se dnes velmi dobře prodává.

Skutečný odpočinek má svou cenu. Různí samozvaní experti na internetu nás přesvědčují, že si sami můžeme zvolit svůj osud a že odpočinek je jen otázkou rozhodnutí a plánování. Když se však nad tím čestně zamyslíme, uvědomíme si naši neschopnost prožívat v srdci a v myslí opravdový klid. Augustin to stručně shrnul ve svém slavném díle Vyznání (Kniha první) ze čtvrtého století. Když uvažoval o Boží milosti, napal: „Bože, stvořil jsi nás pro sebe, neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě!“

Tento týden se budeme stručně věnovat člověku „podle Božího srdce“ a pokusíme se zjistit, jak právě on objevil skutečnou cenu pokojného spočinutí v Bohu.

✦ Osnova lekce:

V této lekci se podrobněji podíváme na smutnou životní zkušenost krále Davida. Uvidíme tak nejen jeho velké morální selhání, ale také touhu po odpuštění a hledání ztraceného vnitřního pokoje.

I. Ztráta radosti a vnitřního pokoje

- 2S 11:10–25: Davidův hřích (neděle)
- 2S 12:7–9: Pochopení vlastní situace (pondělí)

II. Hledání řešení

- 2S 12:13–16: Prosba o odpuštění (úterý)
- Ž 51:9–14: Prosba o novou radost a klid (středa)

III. Důsledky nalezení nového pokoje

- Ž 51:15–21: Šíření Boží lásky (čtvrtek)

NE 18. července – Pád na dno

2S 11:10-13 „¹⁰Když oznámili Davidovi, že Uriáš do svého domu nezašel, otázal se David Urijáše: „Což jsi nepřišel z cesty? Proč jsi tedy nezašel do svého domu?“ ¹¹Uriáš Davidovi odpověděl: „Schrána, Izrael i Juda sídlí v stáncích, můj pán Jób a služebníci mého pána táboří v poli, a já bych měl vstoupit do svého domu, jíst a pít a spát se svou ženou? Jakože jsi živ, jakože živa je tvá duše, něčeho takového se nedopusť!“ ¹²David Urijášovi řekl: „Pobuď tu ještě dnes, zítřka tě propustím.“ Uriáš tedy zůstal v Jeruzalémě toho dne i nazítří. ¹³David ho pozval, aby s ním jedl a pil, a opil ho. On však večer vyšel a ulehl na svém loži se služebníky svého pána. Do svého domu nezašel.“

2S 11:22-25 „²²Posel šel, přišel k Davidovi a oznámil všechno, s čím ho Jób poslal. ²³Posel Davidovi řekl: „Ti muži byli v přesile a vytrhli proti nám do pole, ale my jsme na ně dotírali až do vrat brány. ²⁴Vtom začali z hradeb na tvé služebníky střílet lučištníci a usmrtili několik královských služebníků. Také tvůj služebník Chetejec Uriáš je mrtev.“ ²⁵David řekl poslovi: „Vyříd' Jóbovi: ‚Nepokládej to za nic zlého, vždyť meč požírá tak i onak. Zesil svůj boj proti městu a zboř je.‘ Posilni ho!“

2S 23:22.23.39 „²²Toto vykonal Benajáš, syn Jójadův. A byl mezi těmi třemi bohatýry proslulý. ²³Z těch třiceti byl nejváženější, ale oněm třem prvním se nevyrovnal. David ho přidelil ke své tělesné strážci.

²⁹Cheleb, syn Baany Netófského, Ítaj, syn Ribaje z Gibeje Benjamínovců.“

2S 11:6-9.26.27 „⁶David vzkázal Jóbovi: „Pošli mi Chetejce Urijáše.“ Jób tedy poslal Urijáše k Davidovi. ⁷Uriáš k němu přišel a David se ho ptal, jak se daří Jóbovi, jak se daří lidu a jak se daří v boji.

⁸Pak řekl David Urijášovi: „Zajdi do svého domu a umyj si nohy.“ Urijáš vyšel z královského domu a za ním nesli královský dar. ⁹Urijáš však ulehl se všemi služebníky svého pána u vchodu do královského domu a do svého domu nezašel.

²⁶Když Urijášova žena uslyšela, že její muž Urijáš je mrtev, nařkala nad svým manželem. ²⁷Jakmile však smutek pomínl, David pro ni poslal, přijal ji do svého domu a ona se stala jeho ženou. Porodila mu pak syna. Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal.“

PO 19. července – Procitnutí

2S 12:7-9 „⁷Nátan Davidovi odpověděl: „Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou. ⁸Dal jsem ti dům tvého pána a do tvé náruče ženy tvého pána, dal jsem ti dům Izraelův i Judův, a kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti mnohem víc. ⁹Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a dopustil ses toho, co je v jeho očích zlé? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zavraždils ho mečem Amónovců.“

2S 12:1-6.10-14 „¹Hospodin poslal k Davidovi Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: „V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. ²Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu. ³Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji, rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v jeho klíně a on ji měl jako dceru. ⁴Tu přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel.“ ⁵David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti!“ ⁶A tu ovečku nahradil čtyřnásobně zato, že něco takového spáchal a neměl soucitu.“

¹⁰Nyní se už nikdy nevyhne meč tvému domu, protože jsi mnou pohrdl a vzal jsi Chetejci Urijášovi ženu, aby ti byla manželkou. ¹¹Toto praví Hospodin: Hle, já způsobím, aby proti tobě povstalo zlo z tvého domu. Před tvými očima vezmu tvé ženy a dám je tomu, kdo je ti blízký; ten bude s tvými ženami spát za bílého dne. ¹²A ačkoli tys to spáchal tajně, já tuto věc učiním před celým Izraelem, a to za dne.“ ¹³David Nátanovi řekl: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ Nátan Davidovi pravil: „Týž Hospodin tvůj hřích sňal. Nezemřeš. ¹⁴Poněvadž jsi však touto věcí zavinil, aby nepřátelé Hospodina znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít.““

Ž 51:6 „Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu.“

ÚT 20. července – Opuštění a zapomnění?

2S 12:13-16 „¹³David Nátanovi řekl: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ Nátan Davidovi pravil: „Týž Hospodin tvůj hřích sňal. Nezemřeš. ¹⁴Poněvadž jsi však touto věcí zavinil, aby nepřátelé Hospodina znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít.“ ¹⁵Nátan pak odešel do svého domu. I zasáhl Hospodin dítě, které Davidovi porodila Urijášova žena, takže těžce onemocnělo. ¹⁶David kvůli chlapci hledal Boha a tvrdě se postil, pak šel domů a ležel přes noc na zemi.“

2S 12:17-23 „¹⁷Starší jeho domu k němu přistoupili, aby ho zvedli ze země, on však nechtěl, ba ani s nimi chléb nepojedl. ¹⁸Sedmého dne dítě zemřelo. Davidovi služebníci se mu báli oznámit, že dítě zemřelo. Říkali: „Když dítě bylo ještě naživu, domlouvali jsme mu, ale neuposlechl nás. Jak bychom mu teď mohli říci: „Dítě zemřelo“? Provedl by něco zlého.“ ¹⁹Když David viděl, že si jeho služebníci šeptají, porozuměl, že dítě zemřelo. David se tedy svých služebníků zeptal: „Dítě zemřelo?“ Odvětili: „Zemřelo.“ ²⁰A David vstal ze země, umyl se, pomazal se, převlékl si oděv, vešel do Hospodinova domu a klaněl se. Pak vstoupil do svého domu a požádal, aby mu předložili chléb, a jedl. ²¹Jeho služebníci mu pravili: „Jak můžeš takto jdat? Dokud dítě bylo naživu, postil ses a plakal. Jakmile dítě zemřelo, vstaneš a jíš chléb.“ ²²Odvětil: „Dokud dítě ještě žilo, postil jsem se a plakal, neboť jsem si říkal: Kdoví, zda se Hospodin nade mnou neslituje a zda dítě nezůstane naživu. ²³Teď zemřelo. Proč bych se měl postit? Což je mohu ještě přivést zpět? Já půjdu k němu, ale ono se ke mně nevrátí.““

Ž 51:3-12 „³Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti, ⁴moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hřichu! ⁵Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále. ⁶Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu. ⁷Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hřichu mě počala matka. ⁸Ano, v opravdovosti máš zalíbení, dáváš mi poznávat tajuplnou moudrost. ⁹Zbav mě hřichu, očist' yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh. ¹⁰Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal.“

¹¹Odvrať svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti. ¹²Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“

ST 21. července – „Dej, ať se zas veselím...“

Ž 51:9-14 „⁹Zbav mě hřichu, očist' yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh. ¹⁰Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal. ¹¹Odvrať svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti. ¹²Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. ¹³Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber! ¹⁴Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.“

Lv 14:34 „³Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocným zhojena, ⁴rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop.“

Gn 3:8 „Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromův v zahradě.“

ČT 22. července – Zpívám o tvé spáse

Ž 51:15-21 „¹⁵Budu učít nevěrné tvým cestám a hříšníci navrátí se k tobě. ¹⁶Vysvobod' mě, abych nebyl vinen krví, Bože, Bože, moje spásu, ať plesá můj jazyk pro tvou spravedlnost. ¹⁷Panovníku, otevři mě rty, ať má ústa hlásají tvou chválu. ¹⁸Obět', kterou bych dal, se ti nezalíbí, na zápalných obětech ti nezáleží. ¹⁹Zkroušený duch, to je obět' Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! ²⁰Prokaž dobro Sijónu svou přízní, vybuduj jeruzalémské hradby. ²¹Pak se ti zalíbí oběti spravedlnosti, zápalý a celopalý, pak ti budou na oltáři obětovat býčky.“

1J 1:9 „Jestliže vyznáváme své hřichy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hřichy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“